

[Undervisningsministeren.]

for at give udvalget så god besked som muligt — og så kan jeg altså endnu en gang henvise til mit svar til det ærede medlem hr. Dupont om, at jeg allerede har givet tilsagn for mit vedkommende.

Det ærede medlem hr. Rimstad forsøgte at hjælpe professor Brøndum-Nielsen til at blive uafhængig af sine tidligere standpunkter. Jeg synes ikke, det lykkedes så forfærdelig godt. Professor Brøndum-Nielsen kunne udmærket godt have sagt i 1951: „Jeg mener, en udlevering er forkert. Jeg vil vende mig imod en udlevering, men hvis der er“ — og nu kan jeg sådan leve mig ind i professor Brøndums-Nielsens ånd og sige —: „nogle af de gale mennesker inde i folketinget, der mener, at vi skal have det udleveret, må jeg vel foreslå de og de ting ud fra min sagkundskab.“ Det ville da have været et helt uangribeligt standpunkt, men det sagde professor Brøndum-Nielsen ikke.

Professor Brøndum-Nielsen rådede os i dette tilfælde til en udlevering — jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at det er en anden udlevering, det er klart, og det må siges — rådede os, fordi der lå sådanne særlige argumenter i denne sag, at her burde en udlevering finde sted, rådede os til et udlevering og nævnte, hvad der kunne være tale om at udlevere. Så kan den forklaring, som det ærede medlem hr. Rimstad ridderligt søgte at komme professor Brøndum-Nielsen til hjælp med, ikke holde.

Jeg beklager over for det ærede medlem hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at jeg før kom til at sige Samsø i stedet for Sorø — det var hverken for at genere det ærede medlem eller Samsø eller Sorø. Det var imidlertid en jomfrutale, og det har været det med pigen og Samsø, der røg i hovedet i et forkert øjeblik. Det ærede medlem siger først, at han er glad for, at han nu har fået at vide, at det ikke skal være en hastesag, og jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem kan fremkalde mange resultater under sit virke i dette høje ting, men jeg håber også, netop à propos jom-

fruer, at det ærede medlem har større ret med hensyn til faderskabet i fremtiden, end han har i dette tilfælde. Jeg har nemlig sagt det sådan en snes gange, før det ærede medlem fremkaldte det heroppefra. Nu kommer det ærede medlem og siger, at vi skal også være færdige og have et resultat. Det skulle lige være mig, der havde sagt det — så ville det ærede medlem sige, at sagen skulle hastes igennem. Selvfølgelig skal vi have et resultat, men der skal ikke hastes. Der skal arbejdes sagligt, roligt og værdigt. Det har jeg givet tilsagn om inden denne debat, og det har jeg givet tilsagn om under denne debat.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede mig et spørgsmål, som han sagde jeg ikke behøvede at besvare i dag. Jeg vil dog gøre det for en ordens skyld. Det ærede medlem spurgte mig, om jeg, hvis der nu blev lavet om på lovforslaget og taget hensyn til mine indvendinger, ville bruge § 73 og standse forslaget én gang til. Dertil kan jeg svare, at hvis man tager hensyn til mine indvendinger, laver man så meget om på lovforslaget, at det får stiftelsens samtykke, og når det har fået stiftelsens samtykke, foreligger der ikke længere nogen tvangsmæssig ejendomsafståelse.

Dernæst en bemærkning til den højtærede undervisningsminister. Jeg er glad for, at han vil forhandle med videnskabsmændene, stiftelsen og universitetet, og jeg er glad for, at han præciserer, at vi har en fri stilling. Jeg hørte godt hans forbehold. Han pegede på traktatens artikel 6. Også det, at der foreligger en traktat, der ganske vist ikke er underskrevet, men som det er regeringens agt at underskrive så snart som muligt, når lovforslaget er vedtaget, og som man reelt har forpligtet sig til over for Island, giver jo et vist skær over denne forhandling.

Vanskeligheden er jo at kunne foretage de ændringer, som videnskaben kan til-